

AHC : Newsletter #31 : September 2023

INTRODUKTION

Kære læser. Kære lytter. Art Pod med Mathias Kryger ligger lige nu i din podcastapp og venter på dine ører. I skrivende stund er der udgivet ni afsnit med nyt fra og om kunstens verden: om magten, om værkerne, om kunstnerne, om aktivismen, om teorierne og om bæredygtighed – med besøg af blandt andre kunstnerne [Rasmus Myrup](#), [Anne Mette Schultz](#) og [Justin F. Kennedy](#), kunsthistoriker [TJ Demos](#), kurator [Luise Faurschou](#), fondsdirektør [Søren Kaare-Andersen](#) og mange flere.

Art Pod kaster lys ud i alle mulige hjørner af kunstverdenen, fordi kunstverdenen helt enkelt har mange hjørner, som bebos af utallige og meget forskellige "aktører", som i podcasten inviteres til at berette om deres perspektiv, deres arbejde og deres problemstillinger med tid til uddybende spørgsmål og svar.

Og hvis du lytter rigtig godt efter, kan du indimellem også høre nyheder, som ikke engang er blevet til nyheder endnu. Som i [afsnit 8](#) for eksempel, hvor direktør for Arken, Marie Nipper, er inviteret i studiet. Her fortæller hun om at skabe et godt arbejdsmiljø, om at være et museum for egen egn (Vestegnen) og om tankerne bag Arkens nylige navneskifte, fra "Museum for Moderne Kunst" til "Museum for Samtidskunst". Og 40 minutter inde i interviewet, løfter hun endda sløret for en helt ny idé til en reformation af den danske museumslov. Netop de 11 minutter af samtalen kan du læse lige her.

Næste afsnit af Art Pod handler om Kunsten som Forum med Frederik Tygstrup og Cecilie Ullerup Schmidt i studiet. Find [Art Pod med Mathias Kryger her](#) eller dér, hvor du finder dine podcasts.

Rigtig god læse- og lyttelyst!

INTRODUCTION

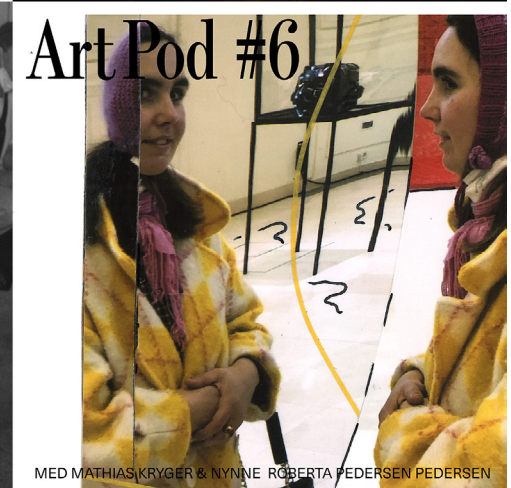
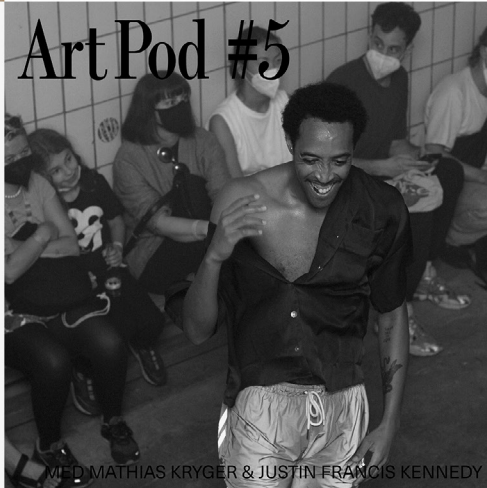
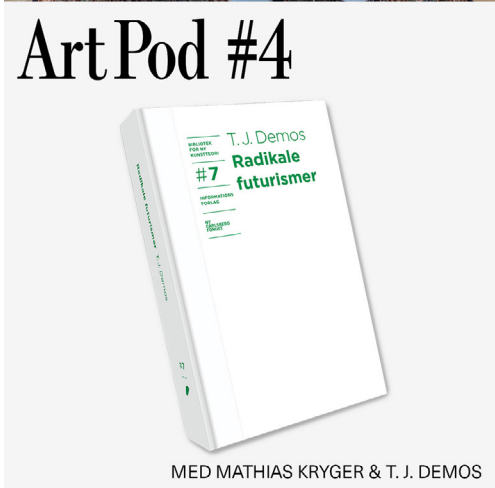
Dear Reader, Dear Listener. Art Pod with Mathias Kryger awaits your listening in your podcast app. At the time of writing, we have now released nine episodes, featuring news from and about the world of art: about power, about works, about artists, about activism, about theories and about sustainability – with visits from the likes of artists such as [Rasmus Myrup](#), [Anne Mette Schultz](#), and [Justin F. Kennedy](#), art historian [TJ Demos](#), curator [Luise Faurshou](#), foundation CEO [Søren Kaare-Andersen](#) – to name but some.

Art Pod casts a spotlight on all possible corners of the art world. After all, the art world simply has so many corners, inhabited by countless, hugely diverse ‘actors’. In the podcasts, we invite them to talk about their perspectives, their work and their problems, with plenty of time for in-depth questions and answers.

If you listen really carefully, occasionally you can hear news that hasn’t even become news yet. Take [Episode 8](#), for example, in which Marie Nipper, director of Arken, was invited to the studio. She talks about creating a good working environment, about being a museum for its own region, and about the reasons for Arken’s recent change of name: from ‘Museum of Modern Art’ to ‘Museum of Contemporary Art’. 40 minutes into the interview, she even discloses a brand new idea for reforming the Danish Museum Act. Right here, you can read a transcript of the relevant 11 minutes of the conversation.

The next episode of Art Pod is about Art as Forum with Frederik Tygstrup and Cecilie Ullerup Schmidt in the studio. You’ll find [Art Pod with Mathias Kryger here](#) or where you find all your other podcasts.

Happy reading and listening!

The first nine episodes of the Art Pod with Mathias Kryger.

"HVAD NU HVIS?"

– ET UDSKRIFT AF EN SAMTALE MED MARIE NIPPER

(...)

00:40:39:03

Mathias Kryger (MK): Men noget helt andet, ik? Det der samtidskunst og et museum...? På et tidspunkt bliver samtidskunsten jo noget historisk mos. Så hvordan overhovedet forene de to størrelser? Museet er noget konserverende; en funktion, der samler, passer på noget og siger: "det her er vigtigt for eftertiden". Og så er der 'det samtidige'; det, der er nu. Hvordan forenes de to størrelser i en institution?

Marie Nipper (MN): Men det skal vi jo kunne. Og nu siger du, at museet skal være det historiske, det samlende og det bevarende, og det skal vi også, men måske kunne vi tænke nogle af tingene lidt om. Skal vi have egne samlinger i fremtiden? Kunne vi have kollektive samlinger i fremtiden?

MK: Hvad mener du med det?

MN: Hvis man kigger på museumssamlingerne i Danmark, hvis du ser dem samlet set, så kan vi jo kalde det kunstmuseum Danmark...

MK: Ahh, ok, så du er i gang med at lave en fusion af allerede eksisterende museer?

MN: Nej, jeg mener bare...

MK: Men det er da ikke en dum idé?

MN: Nej, i hvertfald i vores indsamlingspraksis, så tror jeg ikke, det vil være dumt at overveje på et tidspunkt. Vi ser jo en tendens til, at samtidskunsten er blevet rigtig dyr, især hvis man som museum skal ud og erhverve internationale, højt profilerede værker, så er det millionbeløb, vi taler om. Så rent praktisk tror jeg, at samerhvervelser kan give rigtig god mening. Det er også mere bæredygtigt at tænke de nationale samlinger som én pulje, hvor vi sørger for at skabe 'den kvalificerede samling', mere end at vi skal have en af hver, hver især. Og det kan måske dermed også give noget mere energi til at praktisere og undersøge de ting, der sker lige nu her. Vi skal som museum kunne begge ting.

MK: Okay jeg føler, at du er i gang med en større 'disruption' af det danske museumslandskab.

MN: Ja, det vil jeg heller ikke nødvendigvis sige dig imod på.

MK: Det er da meget interessant. Et eksempel, der popper op i mit hoved, er denne her mere

eller mindre fusionering eller institutionelle krydsbefrugtning, der skete med Louisiana og Kunsten i Aalborg. Er det noget af det, du taler om? Eller tænker du mere radikalt?

MN: Altså nu er det her ikke en formuleret idé på den måde. Jeg ved ikke helt konkret, hvordan det skulle udledes. Jeg tror bare, vi bliver nødt til af alle mulige årsager at tænke i nye måder at være institutioner sammen på. Og det er ikke sådan, at det ene museum skal overtage det andet. Det er slet ikke det, vi er i gang med. Der er ikke nogen, som skal sidde og tænke, at Arken vil fusionere med det ene eller det andet. Det handler om, hvad det er, vi er sat i verden for. Kunne vi på lovgivningsniveau kigge på tingene på en anden måde? Og også med hensyn til museumsforskning. Jeg tror på, at man godt kunne lave forskning, der var mere nationalt koordineret og derfor måske også have nogle tydelige indsatsområder. At vi ikke altid hver især skal sidde og rode med lidt af det samme.

MK: Ja, okay, så du taler faktisk ned i den museumsreform, som muligvis er ved at blive lavet lige nu?

MN: Nu tror jeg ikke, det er så radikale ting, der kommer ud af den. Men jeg tror, at det vil være rigtig godt at smide tingene op i luften og lade dem samle sig på ny. Vi har jo en museumslov, der går helt tilbage til tresserne. Jeg synes godt, man kunne sætte spørgsmålstejn ved, om der ikke er et behov for fornyelse.

MK: Det lyder interessant, fordi der netop er en fornemmelse af, at der foregår ting parallelt. Parallele samlingsopbygninger, som er funderet i en anden tid, hvor alle skulle have den samme masse. For at kunne kalde sig det rigtige museum, skulle alle have en Asger Jorn, en Donald Judd, og alle skulle også have to Tal R.

MN: Ja, vi skal ihvertfald være opmærksomme på, at vi ikke ender med de samme samlinger på alle museerne. Det er der ikke nogen grund til. På den måde er vi jo et lille land. På den anden side så er vi heller ikke så lille et land, at vi ikke godt kan flytte værker, og at et publikum kan opleve dem i hver ende af landet, uden at vi kannibaliserer på hinanden. Det synes jeg er bevist mange gange, for eksempel med udstillingssamarbejder. Fordi der er en udstilling i Aarhus, og den så efterfølgende kommer til København, så mister man ikke nødvendigvis publikum på det. Så meget flytter vi os heller ikke som gængse kulturforbrugere. Så jeg tror, der er en mulighed for at udnytte den størrelse, vi har i Danmark til at kunne gå til tingene på en radikalt anderledes måde. Men det her står helt for egen regning. Det er jo overhovedet ikke formfuldendte tanker, jeg har, eller et fuldstændigt klart svar på, hvordan det skal gøres. Jeg kan bare godt lide at prøve at vende tingene og bøtten lidt på hovedet og sige "what if"? Og der kan være alle mulige gode grunde til, at det ikke kan lade sig gøre, men derfor synes jeg ikke, man skal lade være med at forsøge.

MK: Det lyder som et forsøg på at tænke en mere bæredygtig strategi på et nationalt plan. Men hvis vi nu her afslutningsvis vender tilbage til Arken Museum for Samtidskunst, hvad er så på din top-tre over de mest væsentlige indsatsområder i arbejdet med at gøre Arken til den bedst mulige bæredygtige institution?

MN: Organisatorisk mod. At vi tør gøre nogle ting, og hvis det ikke fungerede, så at kunne sige, at det ikke lykkedes, men vi prøvede.

MK: Risikovillighed.

MN: Risikovillighed, ja, det tror jeg er vigtigt.

MK: Og hvordan kunne det se ud?

MN: Nu ville jeg ønske, at jeg kunne afsløre alt det, vi har i støbeskeen...

MK: Det er det, jeg prøver at få dig til.

MN: Ja, men det får du mig ikke til. Men jeg kan da sige, at vi er i gang med nogle ting på et ansættelsesmæssigt plan i forhold til en organisatorisk udvikling, som forhåbentlig kan vise, at vi gerne vil være institution på en anden måde, og at vi tager højde for nogle dagsordener, vi ikke har gjort før. Nu er "Plejer" død, og hvad vil vi gøre, hvis vi skulle åbne i morgen? Den øvelse kan jeg egentlig godt lide at lave, men det er selvfølgelig ikke en øvelse, man skal lave hvert halve eller hele år. Så bliver organisationen nok lidt forvirret og rundtosset.

MK: Så kan det godt være, at du får nogle trætte medarbejdere.

MN: Præcis, og det skal vi ikke have. Men lige nu er vi trods alt i en forandringsproces. Så der er også et momentum til at gøre noget nyt, og det er jeg stålfast på, at vi skal og være museum på en anden måde. Og så er der også noget med vores omkringliggende landskab, som kommer til at fylde mere fremover. Vi vil gerne arbejde med et udvidet bæredygtighedsbegreb, så naturen omkring os bliver også en vigtig del af den måde, vi er museum på. Var det tre ting, jeg skulle sige?

MK: Jeg ved ikke, hvor mange du er oppe på nu, jeg har glemt at tælle.

MN: To måske. Hvad skulle det tredje være? Altså mod, fokus på bæredygtighed, og så kommer vores samling- og udstillingsprofil også til at betyde meget. At vi tør blive ved samtidskunsten også velvidende, at det kan påvirke vores besøgstal og vores årskortsmedlemskaber. Vi skal turde have det lange blik på.

MK: Og din bestyrelse sidder ikke og ryster i bukserne over, at der ikke kommer nogen Van Gogh-udstilling her inden for de næste fem år?

MN: Nej, det gør de ikke, de er super opbyggende. Vi viser jo Per Kirkeby her til efteråret, og der var faktisk én fra bestyrelsen, der sagde: "Per Kirkeby, altså, hallo!?"

MK: Ja, samtidskunst?

MN: Nu er værkerne fra 90'erne, så blot fordi en kunstner ikke er her længere, så skal vi ikke

smide ham ind i det historiske vakuum...

MK: Ja, det kan man godt argumentere for. Men hvor stor en nedgang i besøgstallet er I egentlig villige til med jeres nye risikovillighedspraksis?

MN: Det har vi ikke sat tal på, men jeg kan fortælle, at vi allerede nu her i august måned næsten ligger på højde med det besøgstal, vi havde hele 2022, så indtil videre er besøgstallet ikke gået ned ved at fokusere på samtidskunsten. Så det tror jeg heller ikke, det vil fremadrettet.

MK: Marie, jeg inviterer dig i studiet igen om, skal vi sige, halvandet år? Og så har du tallene med, og så tager vi del to af denne her samtale. Tusind tak fordi du kom.

"WHAT IF?"

– A TRANSCRIPT OF A CONVERSATION WITH MARIE NIPPER

(...)

00:40:39:03

Mathias Kryger (MK): But something completely different, no? Contemporary art and a museum...? At some point, contemporary art turns into a bit of an historical hodgepodge. So, how on earth do you reconcile these two terms? Museum implies conservation: a service that collects, takes care of something and says, "This is important for posterity." While 'contemporary' is all about what exists now. How to unite these two notions in an institution?

Marie Nipper (MN): We should be able to. You say that a museum should be about history, collecting and preserving – and so should we – but maybe we can rethink certain things. Should we have our own collections in the future? Going forward, could we perhaps have 'collective collections'?

MK: What do you mean by that?

MN: If we look at museum collections in Denmark, if we look at them as a whole, you could call them 'Art Museum Denmark'...

MK: I see, so you're in the process of merging already existing museums?

MN: No, I just mean...

MK: But that's not a bad idea, is it?

MN: No, at least when it comes to the practice of collecting. So, I don't think it would be a bad idea to consider it at some point. We are witnessing a trend in which contemporary art is becoming really expensive. If a museum sets out to acquire international, high-profile works, we're talking millions. So, in purely practical terms, I think that joint acquisitions could make a lot of sense. It is also more sustainable to think of the national collections as one 'pool', in which we endeavour to create 'the qualified collection' rather than each museum collecting one of each. Then we might be able to devote more energy to practice and investigating things that are going on here and now. As a museum, we should be able to do both.

MK: Okay, I feel you're engaged in a major 'disruption' of the Danish museum landscape.

MN: Well, I wouldn't necessarily disagree with that either.

MK: That's very interesting. One example that springs to mind is the quasi-merger or

cross-fertilisation that occurred between Louisiana [ed. on Zealand] and KUNSTEN in Aalborg. Is that the kind of thing you're talking about? Or are you thinking more radically?

MN: This isn't the same kind of formulated idea. I don't know exactly how it should be realised. I just think that, for all sorts of reasons, we're going to have to think about new ways of being institutions together. It doesn't have to involve one museum taking over another. That's not what we're doing at all. No one should be thinking that Arken is in the middle of merging this or that other institution. It's all about our purpose in the world. Could we look at things differently at the legislative level? The same goes for museum research. I believe we could easily conduct research that was more nationally coordinated, and therefore perhaps also have some clear focus areas. So that we're not constantly delving into the same things.

MK: Okay, so you're actually referring to the museum reform that's possibly being worked on right now?

MN: I don't think the museum reform will result in anything particularly radical. But I think it would be really positive to throw things up in the air and let them reassemble to form something new. After all, our Museum Act dates all the way back to the 1960s. I don't think it's a bad idea to consider the need for renewal.

MK: It sounds interesting, because there's a feeling that there are things going on in parallel. Parallel accumulations of collections, founded in another era, when everyone was supposed to have the same collection mass. If you wanted to define yourself as a museum, like all the others, you had to have an Asger Jorn, a Donald Judd – not forgetting a Tal R too.

MN: Yes, we certainly have to make sure we don't end up with the same collections in all the museums. That doesn't serve any purpose. On one hand, we're a small country. On the other hand, we're not so small that we can't move works, thereby enabling audiences to experience them at either end of the country, without cannibalising each other. I think this has been proven many times: for example, with collaborative exhibition projects. Just because there's an exhibition in Aarhus, which then comes to Copenhagen, you don't necessarily get fewer visitors. Nor, as ordinary cultural consumers, do we move around that much. So, I believe there's potential in exploiting the size of Denmark and approaching matters in a radically different way. But this is entirely at my own expense. My thoughts are not yet fully fledged, nor do I have a clear answer about how it should be done. I just like trying to turn things upside down and ask: "What if?" There may be all sorts of good reasons why it can't be done, but that doesn't mean you should stop trying.

MK: It sounds like an attempt to consider a more sustainable national strategy. But, to conclude, let's return to ARKEN Museum of Contemporary Art. In terms of work, what are your top three priorities when it comes to turning ARKEN into the best possible sustainable institution?

MN: Organisational courage. Daring to do certain things and, if they don't work, then being able to admit they didn't work, but at least we tried.

MK: Willingness to take risks.

MN: Willingness to take risks, yes, I think that's important.

MK: And how could that work?

MN: I wish I could reveal everything we have in the pipeline...

MK: That's what I'm trying to get you to do.

MN: I know, but you won't succeed! What I can say, though, is that we're working on certain things employment-wise in the context of organisational development. Hopefully, this will prove that we intend to be a different kind of institution, taking into account a number of agendas we didn't before. Now 'Habits' are dead, and what would we do if we were to open tomorrow? I really like this exercise, but of course it isn't an exercise you should do every six months or every year. Then the organisation would probably get a bit confused and dizzy.

MK: You might end up with tired staff.

MN: Exactly, and we don't want that. Nonetheless, we are in a process of change. So there's also momentum to do something new, and I am adamant that we should be a different kind of museum. There is also something about our surrounding landscape that will play a greater role in the future. We want to deploy an expanded concept of sustainability, so that the nature around us also becomes an important part of us as a museum. Was I supposed to list three things?

MK: I don't know how many you've got to. I stopped counting.

MN: Two maybe. What should the third be? So, courage, prioritising sustainability... Our collection and exhibition profile will also play a major role. Daring to stick to contemporary art, while knowing full well that this may impact our visitor numbers and season ticket holders. We must dare to have a long-term vision.

MK: And your board aren't shaking in their shoes, realising that there's not going to be any Van Gogh exhibition here in the next five years?

MN: No, not at all. They're wonderfully supportive. We actually have a Per Kirkeby exhibition this autumn, and one board member actually said: 'Per Kirkeby! Well I never!'"

MK: Contemporary art?

MN: The works date from the 90s, so just because an artist is no longer alive, we shouldn't chuck him into the void of history...

MK: Yes, you could argue that. But how much of a decrease in the number of visitors are you actually willing to see as a result of your new risk-taking approach?

MN: We haven't quantified that. But let me tell you that by this August we were almost on par with the number of visitors we had throughout 2022. That means, so far, our focus on contemporary art hasn't resulted in fewer visitors. So, I don't think it will in the future either.

MK: Marie, I'll invite you back to the studio – let's say in a year and half's time. Then you'll have the figures, and we can embark on part two of this conversation. Thank you so much for coming.

KALENDER

CALENDAR

AHC : The Container Academy : Deadline for Open Call : 04.10.23

AHC x Vester Vov Vov : Art Hub Film Club : Nicolás García Fernández : *Chollywood* : 25.10.23 : 19.00-21.00

AHC : Wintanworks 2024 : Deadline for Open Call : 26.10.23

AHC x BKF x Statens Værksteder for Kunst x Aarhus Billedkunstcenter : Netværksmøde for dimmitender : 26.10.23 : 10.30-20.00

AHC : www.arthubcopenhagen.net : info@arthubcopenhagen.dk : Halmtorvet 27, 1700 DK-Cph V

Art Hub Copenhagen